

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

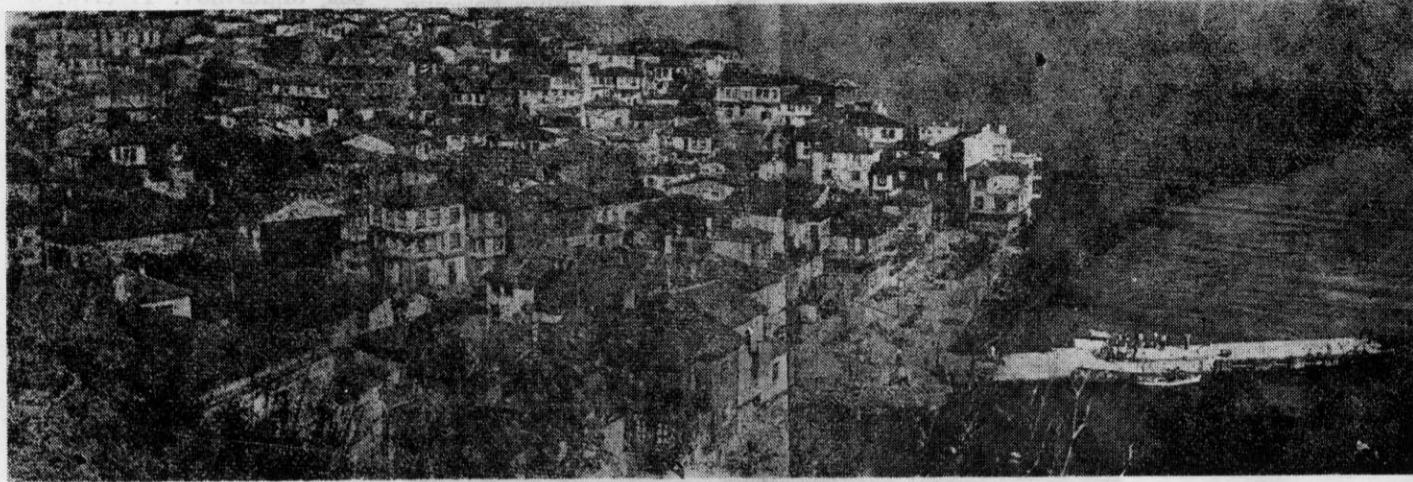
Σελ. 1-84

Αριθμός Φύλλου 84
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1995

Τιμή φύλλου 1 δραχ.
ΓΡΑΦΕΙΑ: Κομνηνών 21
Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. 236.206
ΚΑ 54624 Θεσσαλονίκη

Εκτύπωση:
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
Αν. Θράκης 21 Κ. Τούμπα
Θεσσαλονίκη
Τηλ. 914.464

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Γενική άποψη της περιφέρειας πύλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ ΔΙΜΗΝΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Υπεύθυνος Σύνταξης:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Επιμέλεια Έλης:
ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ.
Εμβάσματα - δημοσεύσεις:
ΣΑΡΑΦΗ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
Κομνηνών 21. Τηλ. 236.206
Θεσσαλονίκη

Εκδηλώσεις στην εορτή του Εθνομάρτυρα και Ιερομάρτυρα ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο Σύλλογος Τριγλιανών την Κυριακή 10 Σεπτεμβρίου στην εορτή του Ιερομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης και στις εκδηλώσεις για τη Μικρασιατική καταστροφή, τελέσαμε αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Παντοβασίλειας Ν. Τρίγλιας, παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. Συνεσιού, αρτοκλασία υπέρ υγείας όλων των Τριγλιανών, και μνημόσυνο για τους νεκρούς της Μικρασιατικής Καταστροφής, για τους κτήτορες της Νέας Τρίγλιας, καθώς και για τους ευεργέτες των Τριγλιανών.

Επακολούθησε δεξίωση στο Πνευματικό Κέντρο όπου μία ομάδα Κυριών μαζί με τον Ιερέα πατήρ Δημήτριο τραγούδησαν τραγούδια της παλιάς Τρίγλιας.

Στη συνέχεια επισκεφτήκαμε το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι Βουλευτές Χαλκιδικής κ.κ. Πάχτας Χρ. Δριβελέγκας Ιωάν. και Γιουβανούδης Βαρ. Η πρόεδρος της Κοινότητας Ν. Τρίγλιας κ. Καρασάλη Αικ. με το κοινοτικό συμβούλιο. Οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι κ.κ. Τσομπανέλης Ανέστης, Αράπογλου Ρούλα και Βεζυρτζής Νικ. Ο προϊστάμενος Μέσης Εκπαίδευσης κ. Λαχανούδης Σαρ. Ο πρόεδρος της ΕΤΕ ΒΑ πατριώτης μας κ. Καλαφάτης Ευγ. Ο πρόεδρος των Σμυρναίων κ. Αρζόγλου. Ο πολιτευτής Χαλκιδικής κ. Αυγουσίδης Φ., οι φορείς της Ν. Τρίγλιας και οι κάτοικοι της Κοινοπόλεως μας.

Στο τέλος της Θείας λειτουργίας πήρε τον λόγο ο πρόεδρος του παρ. του Συλλόγου Τριγλιανών κ. Νικόλαος Καλιπάκης και είπε τα εξής:

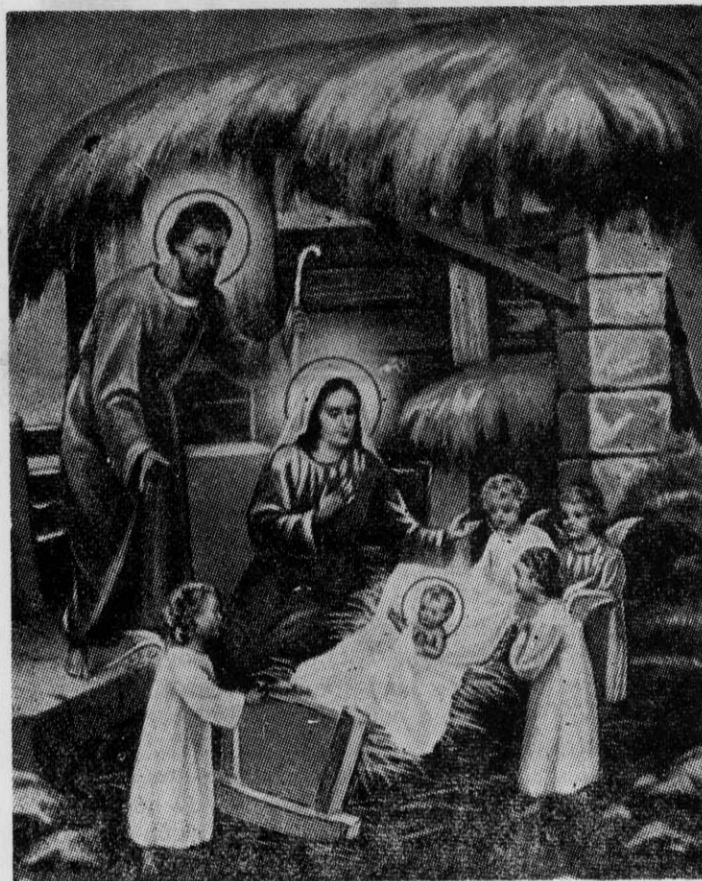
Μετά εβδομήντα ένα χρόνια, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος ανακήρυξε Άγιο τον Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο, και τους συν αυτώ σφαιγιασθέντες Ιεράρχες Κυδωνίων Γρηγόριο, Μοσχονησίων Αμβρόσιο, Ικονίου Προκόπιο, και Ζίλων Ευθύμιο, και η μνήμη τους ορίστηκε να τιμάται την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.

Έτσι εκπληρώθηκε ένας πανμικρασιατικός πόθος και ικανοποιήθηκε το δικαίωμα όλων των Μικρασιατικών προσφυγικών Συλλόγων και Σωματείων, για την Αγιοκατάταξη του τελευταίου Ιεράρχη της Σμύρνης τέκνου της ιδιαιτέρας πατρίδας των πατεράδων μας, της Τρίγλιας της Βιθυνίας.

Το 1990 στις εκδηλώσεις που κάναμε για την επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής και τον μαρτυρικό θάνατο του Εθνομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης, και αφού ανέπτυξα τη ζωή, το έργο, και τον μαρτυρικό του θάνατο, συνόψισα την ομιλία μου με αυτά τα λόγια.

«Αυτός υπήρξε ο Χρυσόστομος Καλαφάτης. Ο Άγιος του Ελληνισμού. Δεν ανήκει μονάχα στην Ιστορία, κι ας μην ανήκει στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας. Ανήκει στα ηρωικά παραδείγματα πίστης κατά τους χρόνους της Παλιάς Διαθήκης. Ανήκει στα μεγάλα κατορθώματα (Συνέχεια στην 2η σελ.)»

Το Διοικητικό Συμβούλιο των Απανταχού Τριγλιανών, ΕΡΧΕΤΑΙ στους συμπατριώτες
Ο ΚΑΙΝΟΡΡΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ 1996
ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΥΓΕΙΑ, ΕΥΤΥΧΙΑ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΥΗΜΕΡΙΑ

Μήνυμα π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ εφημερίου Ιερού Ναού Παντοβασίλειας Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

«Παιδίον εγεννήθη ημίν; υίός, και έδόθη ημίν, και καλείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλής Ἄγγελος... Θεὸς ἰσχυρὸς ἄρχων εἰρήνης Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». (Ήσ. 9,6).

Ένα φως μια ελπίδα που ανέτειλε εδώ και 2000 χιλιάδες χρόνια, έκανε να διαλυθούν τα πνευματικά σκοτάδια που μέσα σ' αυτά ζούσε ολόκληρη η ανθρωπότητα.

Το φως το αληθινό ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός Υἱός και Λόγος του Θεού σαρκώθηκε γινε ὁμοιος με μας για να δείξει τον δρόμο της σωτηρίας της Αλήθειας και της γνώσεως.

Ευφράνθηκε η Γερουσαλήμ το χρόνο της γεννήσεως του Χριστού μας γιατί ήλθε ο καιρός να καταργηθεί ο διάβολος, να λυθούν τα δεσμά της αρχαίας κατάρας.

Ήλθε ο Θεάνθρωπος δίδαξε, θαματούργησε, σκοφανήθηκε, έπαθε, θανατώθηκε, αναστήθηκε, αναλήφθηκε στους ουρανοὺς ευλογών-

τας τους Αποστόλους και αυτή η ευλογία δεν διακόπηκε ποτέ μέχρι σήμερα. Δίδεται και θα δίδεται συνεχώς μέχρι της Δευτέρας Παρουσίας μέσα στην Αγία Εκκλησία μας και τα σπιτηριώδη Μυστήριά της.

Αδελφοί Ενορίες, Επιθυμώ μ' αυτά τα λίγα λόγια ως νέος ιερέας της Ενορίας σας, να χαιρετήσω με την ευκαιρία της νέας εκδόσεως της Εφημερίδας του Συλλόγου Τριγλιανών και εν όψει της μεγάλης Εορτής των Χριστουγέννων να απευθύνω εγκάρδιες ευχές προς όλους υγεία, προκοπή, ομόνοια κι αγάπη στις οικογένειές σας. Στους μαθητές στους Νέους και στις νέες κάθε φωτισμό πρόοδο, ελπίδα και αισιοδοξία για το μέλλον.

Στους γέροντες και στις γερώνισσες αρετή και φρόνηση, υγεία και κάθε παρηγοριά παρά Θεού και ανθρωπών.

Με εν Χριστώ ανάπη οικ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΜΟΣ

ΤΡΙΓΛΙΑ- ΚΙΟ' ΜΟΥΔΑΝΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ, ΟΠΟΥ ΑΝΘΗΣΕ Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ. ΕΠΕΣΚΕΦΘΗ Ο ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

«Πωλείται τοιφλίκα» (SATILIK CIFLIK): η τουρκική επιγραφή προσκαλεί υποψηφίους αγοραστής. Ο υψηλός επισκέπτης στέκεται για λίγο στα χορταριασμένα σκαλοπάτια της εισόδου και εισέρχεται με ευλάβεια στο χώρο του τοιφλικίου. Δεν ήρθε να αγοράσει αλλά να προσκυνήσει!

Βρισκόμαστε στο πάλαι ποτέ νεκροταφείο της Ορθόδοξης ρωμιουσύνης στην Τρίγλια, το παραθαλάσσιο θέρετρο της Προποντίδος. Σήμερα ο χώρος των κεκοιμημένων έχει μετατραπεί σε τοιφλίκα. Όμως η χαρακτηριστική επιγραφή στον εμπρόσθιο τοίχο του Νεκροταφείου επιμένει να αντιστέκεται στο χρόνο: «Σαλπίζση και εγερθήσονται οι εν τοις μνημείοις νεκροί. Κοινή Ορθόδοξον Τριγλίαν οικουδομήθη».

Πόση πίστη και αρχοντιά και ευπρέπεια είχαν οι άνθρωποι εκείνοι!

Ο κορυφαίος της Ορθόδοξης Πατριάρχης Βαρθολομαίος, φορώντας ένα απλό καλοκαιρινό οκουφάκι και μ' ένα μπαστούνακι στο χέρι, συλλογάζεται τους από αιώνων κεκοιμημένους Τριγλιανούς, Τελει Τρισάγιον. Είναι μια άλλη πορεία. Ανεπίσημη και ιδιωτική και συνάμα κατασκευτική πολύ.

Πρόκειται για ένα ξεκόνισμα της μνήμης για μια προσέγγιση στο χώρο και το χρόνο της αγαλόκαρτης μικρασιατικής γης, όπου άνθησε η Ορθόδοξη ρωμιουσύνη.

Κίος, Μουδανιά, Συγή, Τρίγλια, Μιχαλίτσι, Αρτάκη, Κύζικος, Απολλωνιάδα. Ονόματα χαραγμένα ανεξίτηλα στη μνήμη του Γένους μας. Τόποι που έδωσαν στην Εκκλησία και στο Γένος Ιεράρχες περιωπής, Μεγάλους Ευεργέτες, λόγιους άν-

δρας με πλούσια δράση και προσφορά. Τόποι με τα σημάδια των αιώνων τυπωμένα στη σάρκα τους. Αιώνων ελληνικών, που η ιστορία τους — αρχίζει στα βάθη του χρόνου, περνά από την κλασική εποχή, κάνει μια χιλιόχρονη και πλέον στάση στο Βυζάντιο, διανύει την Οθωμανική αυτοκρατορία και αλλάζει μορφή στο πρώτο τέταρτο του αιώνα μας. Ωστόσο εκείνη η εποχή μένει στην αιωνιότητα.

Τους αγιασμένους αυτούς τόπους επισκέφθηκε πρόσφατα ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, συνοδευόμενος από τον Μητροπολίτη Πέργης Ευάγγελο και τον Ελληνοαμερικανό πρωτοπρεσβύτερο κ. Δημήτριο Κατερλή, που ο πατέρας του ήταν γεννημένος στην Τρίγλια. Οι χώροι των νοτίων παραλίων της Προποντίδος είναι κατάσπαρτοι από μνημεία της Ορθόδοξης Ρωμιουσύνης του παρελθόντος, που αναγκάστηκαν οι Μικρασιάτες να τα εγκαταλείψουν. Απέριττος ο Προκαθήμενος της Ορθόδοξης ψάλλοντας τρισάγια σε παλαιά ελληνικά νεκροταφεία και τα τροπάρια των Αγίων στους ερειπωμένους ναούς, σε αυτή τη μνημών περιδιάβαση εναπέθετε τη σφραγίδα της μη λήθης.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η επικοινωνία του στην ακροθαλασσιά της Τρίγλιας με τους απλούς ανθρώπους του μόχθου που τον υποδέχθηκαν με τιμή και αγάπη και του έδειξαν τα γράμματα που ανταλλάσσουν και τα Ημερολόγια και άλλα έντυπα που λαμβάνουν από παλαιούς Τριγλιανούς, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι και έχουν σωματεία στην Αττική και στη Βόρειο Ελλάδα.

ΗΜΕΡΕΣ ΕΟΡΤΩΝ- ΗΜΕΡΕΣ ΔΩΡΩΝ

Το μέγιστο δώρο της ανθρωπότητας το «Πονόδιον Νέον» και τα δώρα του θεού βρέφους ήρθαν στην εφημερίδα μας. Στο όργανο επικοινωνίας μας, ως προσφορά «άνθων» σ' αυτές τις ημέρες που οι καμπάνες αναγγέλλουν τη γέννηση του Χριστού.

Ευχαριστούμε τους κ. Γεώργιο και Αναστασία Γκέγκογλη για την προσφορά 1.000.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη των γονέων τους.

Ευχαριστούμε τον πατριώτη μας και πρόεδρο της ΕΤΕΒΑ κ. Ευγένιο Καλαφάτη για την προσφορά του στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας 500.000 δραχ. προσωπικά του χρήματα. 500.000 δραχ. από την ΕΤΕΒΑ και 500.000 δραχ. από τα χημικά Βορείου Ελλάδος.

Συνολικά 1.500.000 δραχ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Του Συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών
ΣΤΟ «ΚΟΣΜΟΔΡΟΜΙΟ»

Την Παρασκευή 9 Φεβρουαρίου 1996,
ώρα 9.30 μ.μ.

Σας προσκαλούμε στον ετήσιο αποκριάτικο χορό μας που θα γίνει στις 9 Φεβρουαρίου, ημέρα Παρασκευή, στο «Κοσμοδρόμιο».

Τιμή πρόσκλησης: 4.500 δραχ. (στην τιμή περιλαμβάνεται το μενού και το ποτό).

Παράκληση για έγκαιρη προμήθεια των προσκλησιών σας.

Η ίδρυση ΚΑΠΗ στη Νέα Τρίγλια

Η ζωή είναι πάντα έτοιμη και ανοιχτή, στο πλευρό μας, να μοιραστεί τους πόρους της. Περιμένει μόνο το αγκάλιασμά μας.

Έτσι με αισιοδοξία πρέπει να αντιμετωπίζεται ιδίως στην τρίτη ηλικία που η αβεβαιότητα αυξάνεται και οι επιλογές στενεύουν.

Οι υπερήλικες που ξόδεψαν όλη τους τη ζωή αγωνιζόμενοι ν' αποκτήσουν επιλογές, υποβιβάζονται σε αρ-

καρία στους ηλικιωμένους για αυτενέργεια και αποφυγή της απομόνωσης και της περιθωριοποίησης.

Στο δικό μας χωριό εγκαινιάστηκε στις 11.10.95 το «ΚΑΠΗ Ν. Τρίγλιας» από 300 περίπου μέλη.

Ένα πλέγμα από δραστηριότητες ξεκίνησε:

— Στις 8.10.95 έγινε η πρώτη εκδρομή στη Βέροια — Έδεσσα — Νάουσα με μεγάλη συμμετοχή κι' επιτυ-

για την αυτόνομη, ισότιμη και ενεργό συμμετοχή των ατόμων της τρίτης ηλικίας στο κοινωνικό σύνολο.

Είναι καθήκον των ηλικιωμένων να συνεχίσουν να ζουν το παρόν.

Είναι ευθύνη του καθένα ν' απλώσει το χέρι και ν' αγγίξει την καρδιά τους, με τον πιο απλό τρόπο, με μια καλή κουβέντα.

Κανείς δεν κουράζεται ποτέ από την έκφραση αγάπης.

Στις 24.10.95 έγιναν εκλογές στο ΚΑΠΗ Νέας Τρίγλιας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ — ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ των μελών εξέλεγε ο κ. Γιώργος Μπαρμπής.

Καθισμένοι στο πάρκο στη Ν. Τρίγλια

κατές περιπτώσεις στην παρκαμή — μόνοι και χωρίς ελπίδα.

Όμως η ελπίδα είναι πραγματικό μέρος του μέλλοντος και ακόμη και στη μεγάλη ηλικία μπορεί κανείς να την διαλέξει — όχι την ελπίδα για επιστροφή στο παρελθόν — γιατί ίτο βρίσκεται άνετο και δεν υπάρχει που αλλού να πάει — αλλά για συνεχή αναζήτηση, κάθε στιγμή της προέλευσης του εαυτού του.

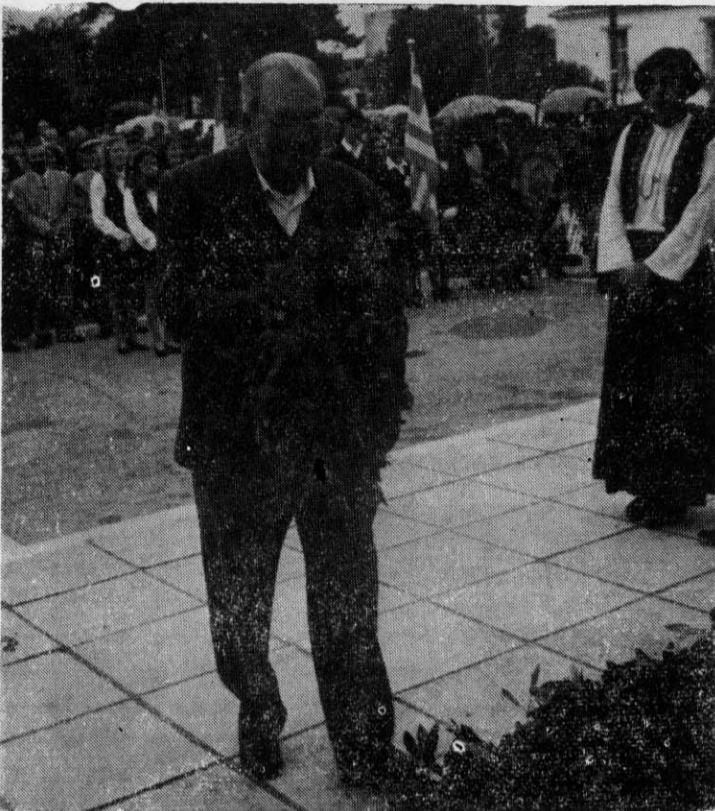
Στον Ελληνικό χώρο, τα τελευταία χρόνια εμφανίστηκαν τα ΚΑΠΗ — Κέντρα Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων — που δίνουν την ευ-

χρεία (χρειάστηκαν 3 πούλμαν).

— Με επιτυχία έγινε και ο πρώτος χορός στην ταβέρνα του Παναγιώτη Πετράκογλου, στις 25.11.95.

— Κάθε Τρίτη από τις 3 μ.μ. συμμετέχουν στο Κέντρο και οι γυναίκες. Έχουν οργανώσει και χορωδία.

— Με αίσθημα κοινωνικής χρησιμότητας και για την ισχυροποίηση του ρόλου τους στον κοινωνικό περίγυρο προγραμματίζονται στο εγγύς μέλλον εκδηλώσεις από το Δ.Σ. και τις επιτροπές, εκδηλώσεις που εναρμονίζονται πλήρως μ' ένα από τους στόχους των ΚΑΠΗ

Εκ μέρους του δήμου ο κ. Δημητρώπου Γεωργίου καταθέτει το στεφάνι στις 28 Οκτωβρίου 1995

Εκδηλώσεις στην εορτή του Χρυσοστόμου Σμύρνης

Συνέχεια από την 1η σ. ματα και στα θαυμαστά μαρτύρια. Καταλέγεται ανάμεσα στους εκλεκτούς της πίστης και της αλήθειας σε αυτούς που αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στην επιστολή του προς Εβραίους.

Τελείωσα αγαπητοί μου πατριώτες την ομιλία μου ως εξής: «Όταν αργά ή γρήγορα η ορθόδοξη Ελληνική Εκκλησία ανακηρύξει 'Άγιο τον Σμύρνης Χρυσόστομο, όπως τον ξέρουν όλοι οι Έλληνες μέσα στα Ελληνικά σύνορα και ως τις εσχατιές της γης, τότε την ημέρα του μαρτυρίου του, ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ, θα χτυπούν οι καμπάνες των ναών και η ευσέβεια και η ευγνωμοσύνη όλων των ορθόδοξων Ελλήνων θα του ψάλλει επάξιο απολυτίκιο ύμνο. «Μέγα Μάρτυρα της Εκκλησίας, μέγα πρόμαχον γένους των Ελλήνων τον της Σμύρνης υμνούμε Χρυσόστομον. Και γαρ γενναίως αθλήσας υπέμεινε, υπέρ πατρίδος και πίστεως θάνατον, Ιεράρχου τε υπόδειγμα εαυτὸν ανέδειξεν τον στέφανον λαβὼν των αμαράντων. Χαράς Ευαγγέλια αγαπητοί μου μ σημερινή ημέρα, γιατί οι καμπάνες των ναών χτύπησαν χαρμόσυνα, και η Εκκλησία, και το Ελληνικό κράτος τιμά σήμερα τον 'Άγιο του Ελληνισμού και του ψάλλει απολυτίκιο ύμνο. Αλλά θα είναι για όλους μας μεγαλύτερη χαρά όταν έρθει η ημέρα και θα χτυπήσουν οι καμπάνες του Ναού που θα ανεγείρουμε εμείς οι Τριγλιανοί στο όνομα του εθνομάρτυρα Ιερομάρτυρα Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Ο 'Άγιος Πολύκαρπος ο Πολιούχος, 'Άγιος της Σμύρνης, κήκε ζωντανός στο στάδιο που δεσπόζει την Σμύρνη. Η ύστατη στιγμή της εξοντώσεως των Χριστιανών της Σμύρνης το 1922 δοξάστηκε με τον ηρωικό θάνατο του τελευταίου Χριστιανού Επισκόπου.

«Φυλαχτό σου και σκέπη σου Σμύρνη η σκιά του Χρυσοστόμου γράφει ο ποιητής Στέλιος, Επεράντζας, και είναι όχι μόνο λυρική, αλλά και ηθική αλήθεια.

Όπως αλήθεια είναι, πως ο θάνατος, η χωρίς επιστροφή φυγή, προστατεύει πολλούς θνητούς που τίμησαν με το λόγο και με το έργο τους τον άνθρωπο, από την πίκρα και την απογοήτευση που θα δοκίμαζαν επιστρέφοντας στη ζωή.

Τώρα 'Αγιε Χρυσόστομε Καλαφάτη που βρίσκεσαι μα κράν του κόσμου τούτου, εν κόλποις Αβραάμ. Ποιός άπιστος δεν θα γίνει πιστός, ακολουθώντας το παράδειγμά σου, την έμπρακτη διδασχιά σου, τη βίωση του Ευαγγελικού χωρίου, γίνου πιστός άχρι θανάτου, και δώσασσι τον στέφανο της ζωής». Ποιός αντίκριστος δε θα γίνει χριστιανός βλέποντας την αταλάντευτη και αμετακίνητη κατά Χριστόν ζωή σου.

Σήμερα αγαπητοί μου Κυριακή προ της υψώσεως του Τιμίου Σταυρού τιμούμε με αυτό το μνημόσυνο όλους τους νεκρούς της Μικρασιατικής Καταστροφής τους κτήτορες της κοινότητας Νέας Τρίγλιας καθώς και τους ευεργέτες

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΜΕΝΗ ΜΑΣ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΡΙΓΛΙΑ, ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Φιλοδέλφεια
LEXINGTON, KENTUCKY

Θυμύμαι μια καλοκαιριά στον Γενάριου ένα δείλι... η θάλασσα, ο ουρανός, στις Τρίγλιες τ' ακρογιάλια... Τί ρεμβαομοί, τί όνειρα που έπλαθε η νεότη, και τί γλυκό ξεκούρασμα που του χαρίζαν οι γιορτές του κάθε πατριώτη.

Τί όμορφο συνάντησμα εις το γιαλό στις έξη του Γενάρη που τον Σταυρό περίμενε ο νεός για να τον πάρη... και νάρθη αυτός ως νικητής και τυχερός που θα δεχθή τη χάρη του Δεσπότη...

Πού εί' όλα αυτά; Πού χάθηκαν; Μοίρα καταραμένη. Ποιός σίφουνας τα σήκωσε και σκόρπισε τον κόσμο σου, Τρίγλια, αγαπημένη; Ο κόσμος σου που έφυγε, και μένει πια στην ξένη, θα σε θυμάται όσο ζη, Πατρίδα μας χαμένη!...

ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΑΔΑΣΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Αρχή μηνιά κι' αρχή χρονιά, κι' αρχή του Γεναρίου. Κι' αρχή που βγήκε ο Χριστός στη γη να περπατήσει να δει τους ζευγαράδες του να τους εχαιρείσει. Τον πρώτο που χαιρέτησε ήταν ο 'Άγιος Βασίλης 'Αη Βασίλη αφέντη μου καλό ζευγάρι πούχεις κάλωνα για τη χάρη σου και για την δύναμή σου Μαλαματένιο ειν' τ' αλέτρι σου δανένιο ο ζυγός σου. Και πάνω στο ζεύγη του ζυγού βασιλικό κλωνάρι και το κεντρίδι που κρατάς, χρυσό μαργαριτάρι. Για πές μου, πές μου αφέντη μου πόσα μουτζούρια σπέρνεις

σπέρνεις οταράκι δώδεκα κριθάρι δεκαπέντε και ρύβη δέκα οκτώ κάτω στις γη ταταύθλα μ' αλήθεια κάτω στο γυαλό κάτω στο περιγιάλι, μουντζούρη στάρι έσπερα και πλατικό κριθάρι κι' εκείνα τα μπερδέψανε περδίκια με λαγούδια έσπασα και ξόβερ-α να κιάσω τα περδίκια ούτε περδίκια έπασα ούτε και τα λαγούδια. Και τα μικρά αρκοντόπουλα λέγαν τον 'Αη Βασίλη. Καλή χρονιά και του χρόνου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΗΤΣΟΥ

των Τριγλιανών, τους ανθρώπους που στάθηκαν δίπλα στους συνπατριώτες τους και τους βοήθησαν στις δύσκολες εκείνες στιγμές. Γνωστά σε όλους μας τα ονόματα που θα αναφέρω και μνημονεύθηκαν σήμερα και ποιά γνωστά ακόμη τα έργα τους.

Είναι οι:

Φίλιππος Καβουνίδης
Ιωάννης Σάπιαρης
Θεόδωρος Ζαρζαβατοής
Αγγελική Τσάκωνα
Γεώργιος Μαυρομάτης
Απόστολος Τσίτερ
Ιορδάνης Στεργίου
Σας ευχαριστώ
Συλλόγου Τριγλιανών
ΝΙΚΟΛ. Β. ΚΑΛΠΑΚΗΣ
Πρόεδρος

Η αναγκαιότητα της προστασίας του περιβάλλοντος

Του Σταύρου Ν. Καλπάκη, Γεωπόνου

Οικολογία, οικολογικό πρόβλημα, καταστροφή του περιβάλλοντος, έννοιες που ακούμε ή χρησιμοποιούμε καθημερινά όλο και περισσότερο χωρίς πάντα πολλοί από εμάς να γνωρίζουμε τι ακριβώς σημαίνουν. Τι είναι όμως περιβάλλον και τι οικολογία;

Το περιβάλλον είναι μία πολλή ευρεία έννοια. Πέρα από το δάσος, το βουνό, το ποτάμι ή τη θάλασσα (φυσικό περιβάλλον), ως περιβάλλον μπορούμε να ορίσουμε το σπίτι μέσα στο οποίο μένουμε (οικιακό περιβάλλον), κ.λ.π. Συνήθως όμως όταν μιλάμε για καταστροφή του περιβάλλοντος, αναφερόμαστε κυρίως στο φυσικό περιβάλλον. Το κάψιμο των δασών, η αποξήρανση των λιμνών, η ρύπανση της ατμόσφαιρας ή των θαλασσών είναι μερικά παραδείγματα καταστροφής του φυσικού μας περιβάλλοντος.

Ο όρος οικολογία με τη σειρά του έχει δύο έννοιες. Υπάρχει η οικολογία ως επιστήμη και η οικολογία ως τρόπος ζωής. Στην καθημερινή πράξη όταν αναφερόμαστε στη λέξη οικολογία, μιλάμε για ένα τρόπο ζωής που να σέβεται το περιβάλλον. Όλους αυτούς που βιώνουν αυτό τον τρόπο ζωής και αγωνίζονται για την προστασία του περιβάλλοντος, τους αποκαλούμε οικολόγους, ενώ τις οργανώσεις στις οποίες συμμετέχουν οικολογικές ή περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Φέτος που η Ορθόδοξη Εκ-

κλησία γιόρτασε στην Πάτμο, με κάθε επισιμότητα, τα 1900 χρόνια απ' τη συγγραφή του βιβλίου της Αποκάλυψης απ' τον Ιωάννη το Θεολόγο, το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως αναγνωρίζοντας την κρισιμότητα του περιβαλλοντικού προβλήματος, διοργάνωσε στα πλαίσια των εορταστικών δηλώσεων οικολογικό συμπόσιο. Θέλησε λοιπόν το Οικουμενικό Πατριαρχείο έτσι να συνδέσει την Αποκάλυψη του Ιωάννη, ένα καθαρά προφητικό βιβλίο, με το όλο οικολογικό πρόβλημα.

Στο συμπόσιο αυτό συμμετείχαν επιστήμονες απ' όλο τον κόσμο, υπουργοί περιβάλλοντος από διάφορες χώρες, μη κυβερνητικές περιβαλλοντικές οργανώσεις (GREENPEACE, WWF, Ελληνικό Κέντρο Περιβαλλοντικής 'Αγριων Ζώων και Πουλιών) και φυσικά ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίος. Ο Οίκος μενικός Πατριάρχης στην ομιλία του αφού προηγουμένως χαρακτήρισε την καταστροφή του περιβάλλοντος ως αμάρτημα, τόνισε την άμεση ανάγκη για την προστασία του.

Η Ορθόδοξη, πρώτη απ' όλες τις άλλες θρησκείες, κρούει τον κώδωνα του κινδύνου. Απομένει σ' εμάς εάν θα σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Σε επόμενα τεύχη της εφημερίδας Τριγλιανή Νέα θα γίνει ιανάλυση σε επί μέρους περιβαλλοντικά ζητήματα.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕ Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν οι κ.κ. Πρόεδροι της Ε.Κ.Α.Σ.Χ. Μιχ. Κουτσός, του Σ.Δ.Κ.Χ. Γιώργος Αρναούτογλου Αργ. Βούλγαρης, ο εκπρόσωπος του Κοινοτικού Συμβουλίου Ν. Τρίγλιας κ. Απ. Μουχτάρογλου, από την Π.Α.Ε. 'Αρης ο κ. Μπέλλος, από τον Α.Μ.Σ. Απόλλων Καλαμαριάς ο κ. Σταματιάδης.

Μαζί μας βρέθηκε για πρώτη φορά στην ιστορία του Συλλόγου, σε εκδήλωση, ο κ. Κωνστ. Παπακωνσταντίνου μέλος του Δ.Σ. της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης.

Ακόμη ήταν πλήθος φίλων του Συλλόγου, γονείς και αθλητές των τμημάτων.

Την τελετή άνοιξε ο πρόεδρος του Α.Ο. ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ κ. Γιώργος Ραχμανίδης με σύντομο χαιρετισμό όπου καλωσόρισε τους καλεσμένους.

Στην συνέχεια ο πρόεδρος της Ένωσης Καλαθοσφαίρισης Σωματείων Χαλκιδικής κ. Κουτσός ανέλυσε το έργο που επιτελούν ο Σύλλογος και οι αθλητές, βραβεύοντας στο τέλος τις αθλήτριες και την προπονήτρια του τμήματος μπάσκετ Γυ-

ναικών για την 1η θέση στην περίοδο 1993-94 με χρυσό μετάλλιο.

Την ομάδα αποτελούσαν οι (Καραγώγος προπονήτρια), Αθλήτριες: Βαμβακά, Παναγιουλάκη, Καρασάββα, Αραπίδου, Χρυσομάλη, Βουτσινά, Πατέρα, Γεωργάκα, Διαβατή, Κελγιάνογλου.

Ακολούθησε η βράβευση με τιμητική πλακέτα στον σύμβουλο του Δ.Σ. της ΕΟΚ κ. Κωνσταντίνου Παπακωνσταντίνου για την μεγάλη του προσφορά στο μπάσκετ από τον Α.Ο. Νέας Τρίγλιας.

Απονομή τιμητική πλακέτας έγινε στον κ. Βασ. Χατζηπέτρου για την επί σειρά ετών προσφορά στον Αθλητισμό της Νέας Τρίγλιας καθώς και τα ιδρυτικά μέλη του Α.Ο.Ν. Τρίγλιας κ.κ. Σταμ. Εμμανουηλίδη και Δημ. Δρανίτσαρη για την προσφορά τους στον Σύλλογο.

Τελειώνοντας η εκδήλωση βραβεύθηκαν με τιμητικές πλακέτες οι αθλήτριες του τμήματος μπάσκετ Γυναίκων Βαμβακά Αικατ., Παναγιουλάκη Μαρία, Γεωργάκα Ελένη, για την μεγάλη τους προσφορά στο μπάσκετ.

ΑΠΕΒΙΩΣΕ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Στις 26 Σεπτεμβρίου πέθανε ο Σταύρος Μαργαρίτης στο 'Αδενδρο Θεσσαλονίκης. Γεννήθηκε στην Παλιά Τρίγλια της Μικράς Ασίας, όπου μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, προσφυγούλο εγκαταστάθηκε στη Χαλκιδική με άλλους Τριγλιανούς και ιδρύσανε την Ν. Τρίγλια.

Συνεργάτης της εφημερίδας Τριγλιανή Νέα όπου με τις δημοσιεύσεις του μετέφερε σε εμάς τους νεότερους Τριγλιανούς την ζωή, τον Πολιτισμό, τα ήθη και τα έθιμα της Παλιάς Τρίγλιας

και της γύρω περιοχής.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Τριγλιανών αντί στεφάνι στη μνήμη του Σταύρου Μαργαρίτη, πρόσφερε 30.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας, όπου ο επισκέπτης θα βρίσκει τον Πολιτισμό των χαμένων μας πατρίδων.

Θυμίζουμε, με κάποια αποσπάσματα που δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα μας την προσφορά του, κυρίως σαν συνδετικό κρίκο ανάμεσα στους παλιούς και νέους Τριγλιανούς.

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Εκδηλώσεις Συλλόγου Νέων κατά του εορτασμού της Αγίας Παρασκευής

Με αφορμή τον πανηγυρικό εορτασμό της Αγίας Παρασκευής έλαβαν χώραν 5 ημερες πολιτιστικές εκδηλώσεις (25, 26, 27, 28, 29.7.95)

— Την 1η μέρα των εκδηλώσεων υπήρξε έκθεση ζωγραφικής όπου ο επισκέπτης μπορούσε να θαυμάσει έργα τέχνης.

— Την 2η μέρα εμφανίσθηκε το Ιο χορευτικό συγκρότημα του Συλλόγου Νέων Νέας Τρίγλιας. Ο Σύλλογος προσέφερε στους επισκέπτες παραδοσιακή τυρόπιτα και άφθονο κρασί.

— Την 3η μέρα έγινε επίδειξη από γυμναστήρια της Ν. Τρίγλιας και εμφάνιση του 2ου και 3ου χορευτικού συγκροτήματος του

Συλλόγου των Νέων.

— Την 4η μέρα υπήρξε λαϊκό ξεφάντωμα με λαϊκή μουσική από τοπικούς οργανοπαίχτες.

— Την 5η μέρα έγινε αγώνας Ποδηλατοδρομίας οργανωμένος από τον Α.Ο.Τ.

— Στην οργάνωση των εκδηλώσεων βοήθησε αρκετά ο νεοσύστατος «Σύλλογος Νέων Ν. Τρίγλιας» που σκοπός έχει την εκπαιδευτική, εξωραϊστική και λαογραφική ανάπτυξη του τόπου.

— Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμά όλους όσους μας βοήθησαν. Τέλος, ευχαριστεί την κοινότητα Ν. Τρίγλιας για την οικονομική ενίσχυση προς πραγματοποίηση των εκδηλώσεων.

ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΩΝ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Τα προνόμια που άφησε στο Πατριαρχείο και στους Χριστιανούς ο Μωάμεθ ο Πορθητής, το Πατριαρχείο φρόντισε να μην τα αφήσει από αυτόν, βέβαια, πέρασαν πολλοί σκληροί σουλτάνοι, Μωαμεθανοί, που επέβαλλαν πολλούς περιορισμούς στα προνόμια αυτά, αναστέλλοντάς τα, χωρίς όμως να μπορούν να τα καταργήσουν. Τέτοιου είδους σκληρούς διωγμούς, αλλά και περιόδους σχετικής ελευθερίας, γνώρισε πολλοί ο Χριστιανισμός της Μικράς Ασίας.

Το Πατριαρχείο και οι Μητροπόλεις κάθε νομού ή των Χριστιανών και Ελληνικών φάρων του Χριστιανισμού των υποδοχών.

Όπως είναι γνωστόν, όλα τα παράλια της Μικράς Ασίας, από τα Άδανα, τη Μερσίνα, την Αττάλεια και μέχρι τη Σμύρνη, από τη Σμύρνη μέχρι την Κωνσταντινούπολη, και από την Κωνσταντινούπολη μέχρι την Τραπεζούντα, είχαν πληθυσμό Ελληνικό και Χριστιανικό.

Αυτά, όμως, είναι πράγματα γνωστά σε όλους και εγώ δεν θέλω εδώ να κάνω μάθημα ιστορίας σε κανέναν. Ας μπούμε, λοιπόν, στο κύριο θέμα μας.

Στις Ελληνόφωνες, λοιπόν, κομποπόλεις, τα σχολεία ήταν οκτατάξια και ονομαζόταν Ελληνικά Σχολεία. Αυτή η ονομασία, όμως, υπήρχε και εδώ, στη Λεγόμνη Παλιά Ελλάδα οι δε εξετάσεις, με τη λήξη του έτους, ήταν προφορικές και όχι γραπτές, όπως σήμερα. Το σύστημα των προφορικών εξετάσεων διατηρήθηκε ως το 1930.

Σ' αυτές, λοιπόν, τις προφορικές εξετάσεις, ο εκάστοτε Μητροπολίτης Προύσας σε συνεννόηση με τους διευθυντές των σχολείων, όριζε την ημέρα των εξετάσεων, γιατί ήθελε να παρευρίσκει και ο ίδιος.

Σκοπός της παρουσίας του ήταν η επιλογή των καλύτερων μαθητών, για να τους προωθήσει ιδίως προς το ιερατείο (Θεολογική Σχολή Χάλκης), αλλά και τα παιδιά που δεν είχαν τάση η

Χρυσόστομος Καλαφάτης Μιλτιάδης Παπαλεξανδρής

Του ΘΑΝΑΣΗ ΠΙΣΤΙΚΙΑΝΗ

κλίση για το ιερατείο τα προωθούσε κάτω στην Ελεύθερη Ελλάδα, όπου κατατάσσονταν σε διάφορες στρατιωτικές σχολές.

Τη χρονιά που θα έδινε εξετάσεις ο Χρυσόστομος Καλαφάτης (Μητροπολίτης Σμύρνης αργότερα) παρίστατο ο Μητροπολίτης Προύσας Ναθαναήλ και η επιλογή του ήταν σε δύο μαθητές, τους Χρυσόστομο Καλαφάτη και Μιλτιάδη Παπαλεξανδρή.

Τους έκαμαν, λοιπόν, την πρόταση ο Μητροπολίτης και ο διευθυντής του σχολείου και δέχτηκαν και οι δύο να ακολουθήσουν το ιερατείο. Μετά από έναν χρόνο εγκύκλιες σπουδές στη Μεγάλη του Γένους Σχολή, στην Κωνσταντινούπολη, βρέθηκαν και οι δύο στη Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Στους οικοτρόφους αυτούς οι μαθητές της ιερατικής σχολής, η έξοδος επιτρεπόταν κάθε Σάββατο απόγευμα και κάθε Κυριακή πρωί. Κατέβαιναν οι σπουδαστές στην παραλία της Χάλκης, που έβριθαν από καφενεία, ζαχαροπλαστεία κ.λπ. Έρχονταν και τα βαποράκια από την Πόλη, ιδίως το καλοκαίρι, και έφερναν τους εύπορους Κωνσταντινουπολίτες παραθεριστές.

Ο Χρυσόστομος Καλαφάτης, γεννημένος για το ιερατείο, έπαιρνε το γλυκό του ή το αναμνηστικό του πάντα με ένα εκκλησιαστικό βιβλίο στο χέρι, διάβαζε και εκεί. Ο Παπαλεξανδρής, όμως, ήταν ζωηρός, τασιπνήτης, και είχε αδυναμία στο φουστάνι. Ήταν, βλέπετε, και πολύ νέος, παλληκαράκι. Ερευνώντας ντύσιους και παραθεριστές, και παρά το ράσο και το καλνταμάκι που φορούσε, οικονομίσε πο δόγυρο και δημιούργησε σκέψη.

Τα βράδια, μετά τη κατάκλιση, ο Παπαλεξανδρής έκαμε πως κοιμάται (στα υπνοδωμάτια της Σχολής οι μαθητές κοιμόνταν ανά τέσσερις) και, όταν βεβαιωνόταν πως οι άλλοι κοιμήθηκαν, πεταγόταν από το κρεβάτι και, με τα πολεμικά του ρούχα, πηδούσε τον μαντρότοιχο της σχολής, βρισκόταν έξω και έτρεχε στο αμάρε του, στην εκλεκτή του.

Όμως, η μεγάλη μάντρα της σχολής εφρουρείτο από έξω με φύλακες, οπότε κάποιος από αυτούς τον αντελήφθη, αφού τον είδε, ποιος ξέρει πόσες φορές, και, όπως είχε υποχρέωση, τον ανέφερε στον διευθυντή της Σχολής, συνοδικό του Πατριαρχείου Μητροπολίτη Δέρκων. Ο διευθυντής της Σχολής, όπως είχε υποχρέωση, τον κάλεσε σε ανάκριση στο γραφείο του, του είπε αυτά που του ανέφεραν οι φύλακες και τον ρώτησε αν είναι αληθινά. Ο Παπαλεξανδρής ομολόγησε ευθαρσώς ότι όλα ήταν αλήθεια και ότι είχε αυτήν την αδυναμία στο «έτερον φύλον».

Και του απαντάει ο διευθυντής: 'Υστερα από αυτά, είμαι υποχρεωμένος να σε αποβάλλω από τη Σχολή. Εξ άλλου, τον κανονισμό της Σχολής μας τον ξέρει. «Τον ξέρω και θα δεχτώ την αποβολή μου». «Πές μου, όμως, τι θα κάνεις, φεύγοντας από δω, διότι είσαι ένας καλός πολύ καλός μαθητής και θα λυπηθώ γι' αυτό». «Δεν ξέρω ακόμη, αλλά θα αποφασίσω», του απαντά ο Παπαλεξανδρής, «πάντως θα προτιμήσω να γίνω ένας καλός οικογενειάρχης παρά ένας κακός ιερωμένος, με την αδυναμία που έχω». «Σε συγχαίρω για την ειλικρίνειά σου», του ξανα-

λέει ο διευθυντής, «αλλά πές μου: θα σου άρεσε να γίνεις δάσκαλος και να κάνεις οικογένεια;»

«Μετά χαράς και θα σας ευγνωμονώ πάντοτε», απάντησε ο Παπαλεξανδρής.

«Τότε, πήγαινε, ετοίμασε τα πράγματά σου και να φύγεις σήμερα για την Πόλη. Εγώ θα έχω έτοιμο ένα γράμμα για να εισαχθείς αμέσως στη Μεγάλη του Γένους Σχολή, στο εκπαιδευτικό τμήμα, και ο Θεός βοηθός σου».

Ήταν ώρα μαθήματος και οι μαθητές βρίσκονταν όλοι στις τάξεις. Στο μαξιλάρι του άδειου κρεβατιού του, άφησε ένα σημείωμα όπου αποχαιρετούσε τους συμμαθητές του και που τελείωνε με τον επίλογο: «Εγώ δεν κάνω για παπάς, γιατί μ' αρέσει ο φραγμαλάς».

Μετά τις σπουδές του στη Μεγάλη του Γένους Σχολή διορίστηκε παρ' όλων ότι ήταν πολύ νέος, διευθυντής.

Η συνέχεια σας είναι γνωστή. Ο μεν Χρυσόστομος Καλαφάτης έγινε ο Άγιος σήμερα Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος, ο δε Μιλτιάδης Παπαλεξανδρής έγινε δάσκαλος και ΚΑΛΟΣ οικγενειάρχης, όπως είχε υποσχεθεί. Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή, παρέμεινε στη Νέα Τρίγλια της Χαλκιδικής απόκτησε δύο παιδιά και πέθανε σε βαθύ γήρας.

Υ.Γ.: Την ιστορία αυτή την ανέσυρα από το αραχνιασμένο ντουλάπι των αναμνήσεων, όπως την είχα ακούσει πριν από πολλά χρόνια, από γέροντες και συνομηλίλικούς τους.

Χορευτικό Νέας Τρίγλιας

ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ — ΤΡΙΓΛΙΑ

Με μια γλώσσα δύσκολη να την καταλάβουν οι σημερινοί, και ο Γρ. Ευαγγελίδης εξέδωσε το 1934 με την συμπράξη του συμπολίτη μας Μητροπολίτη Σισανίου Διόδωρου Κάρατος την ιστορία Βρυλλείου Τρίγλιας. Πρόκειται για το πρώτο βιβλίο που ασχολείται επιστημονικά με την καταγωγή μας και αναφέρει την ιστορία της Τρίγλιας από τους αρχαίους χρόνους μέχρι την Μικρασιατική Καταστροφή. Η επιθυμία του Συλλόγου θα ήταν στο μέλλον να γίνει ένα συνέδριο στο οποίο

θα λάβουν μέρος όσοι ασχολήθηκαν και ενδιαφέρονται για την βιβλιογραφία της Τρίγλιας, αναπτύσσοντας τις απόψεις τους σχετικά με το βιβλίο αυτό είτε συμπληρώνοντας το, είτε ακόμη διορθώνοντας το όπου χρειάζεται.

Επειδή όμως πολλοί συμπατριώτες δεν το γνωρίζουν ούτε το έχουν διαβάσει, ο Σύλλογος θα δημοσιεύσει από αυτό το φύλλο αποσπάσματα από το βιβλίο αυτό όπως ακριβώς έχει εκδοθεί στη μοναδική έκδοση το 1934.

ΤΡΥΦΩΝΟΣ Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ Δ.Φ.
 Πρώην Γυμνασιάρχου

ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ - ΤΡΙΓΛΕΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
 ΑΠΟ ΤΟΥ Ε' ΑΙΩΝΟΣ Π.Χ.
 ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ ΗΜΑΣ

«Κρεῖττον γὰρ ποῦ ὁμικρῶν εὖ ἢ πολὺ μὴ ἰκανῶς περᾶναι»
 (Πλάτωνος Θεοῦτητος 187 Ε)

ΤΩ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
 κ.κ. ΔΙΟΔΩΡΩ ΕΜΩ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΚΑΙ ΧΟΡΗΓΩ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΗΙ ΙΕΤΕΡΑΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
 ΤΡΥΦΩΝ Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
 Πρώην Γυμνασιάρχης
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετά την εθνικήν δυσπραγίαν του Αυγούστου 1921, καθ' ην εξεκενώθη τελώς η Μικρά Ασία του ελληνικού πληθυσμού αυτής, όστις προ τριοκλιών ετών εν αυτή εγκαταστάς ερριζοβύθησεν εις πλατύφυλλον και συνηραφές δένδρον, καλούς και αδρούς παραγαγόν καρπούς, μεταφυτευθέντας καθ' όλην αυτής την έκτασιν και ευδοκμήσαντας θαυμασίως μέχρι της επισυντάσης καταστροφής, θεωρώ επάναγκες και επιτακτικόν καθήκον, όπως οι λόγοι Μικρασιάται, έκαστος, καθ' ο δυνάμει και φιλοπατρίας έχει, να προβή εις την συγγραφήν της ιστορίας της πατρίδος αυτού, νυν ότε τα πράγματα είνε πρόσφατα

και μετά μίαν γενεάν η λαογραφία ιδίως και οι γλωσσικοί ιδιωματισμοί θα παραδοθώσιν εις την λήθην των αιώνων. Δια τούτο και ημείς, στοιχούντες τοις Μουντανειώταις, οίτινες εξέδωκαν τόμον ολόκληρον μετ' εικόνων της καταλειφθείσης πατρίδος υπό τον τίτλον «από τα Μουδανιά και τα γύρω» (Θεσσαλονίκη 1931 εις 8ον ιε' σ. 347) και τοις Κιανούς, οίτινες δημοσιεύουσι τα κατά την Κίον (εν Θεσσαλονίκη τω 1935, ως έμαθον, και τοις Θραξίν εκδούσιν από του 1930 τα «Θρακικά» εις τόμους 5, προέβημεν εις την συγγραφήν της ιστορίας του Βρυλλείου — Τρίγλιας, ίνα μη παρανάλημα του χρόνου γέννηται πολίχνη του Κιανού κόλπου, παρασχούσα εις την ιστορίαν του Ελληνικού πολιτισμού τας μεσαιωνικάς λαμπράς Μονάς του Αγίου Στεφάνου, του Αγνολάκκου, της Παντοβασιλίσσης, του Αγίου Ιωάννου του θεολόγου (Πελεκητής), των Πατέρων (Μηδικίου) και του Χριστού Σωτήρος (Βαθυρρύακος) και τον υπόδειγμα εαυτών φιλοπατρίας και αυτοθυσίας παρασχόντα μητροπολίτην Σμύρνης Χρυσόστομο Καλαφάτην, εις ον το ελληνικόν Γένος δια πανελληνίου εράνου μέλλει να ιδρύση αδριάντα διαιώνίζοντα την του ανδρός αρετήν εν τω άλωει του «Ευαγγελισμού».

Η Μικρά Ασία, εν η εκατοντάδες όλοι πόλεις, ιδρύθησαν, ων τα εισέτι σωζόμενα ερείπια πιστούσι τον πολιτισμόν αυτών, και διακρύπτουσιν ότι η Μικρά Ασία υπήρξεν η μήτηρ του αγλαομόρφου Ελληνισμού και η κοιτίς του Ευρωπαϊκού πολιτισμού και εν γένει η εξανθρώπις της όλης ανθρωπίνης φυλής. Εν αυτή γεννήθη ο θεός Όμηρος, ο απαθανάτισας την Ελληνικήν φυλήν και διδάσκαλος γενόμενος, ου μόνον των Ελλήνων αλλά και σύμπαντος του ανθρωπίνου γένους. Εν αυτή ε-

γεννήθη η φιλοσοφία, ης αντιπρόσωποι ο Θαλής ο Μιλήσιος, ο Αναξίμανδρος, ο Αναξίμανδρος, ο Ξενοφάνης και εν γένει η Ελλάς των προ και μετά τον Σωκράτην φιλοσόφων. Ο πατήρ της ιατρικής Ιπποκράτης ήτο μεν Κώος, αλλ' αι εις τα παράλια τα Δυτικά της Μικράς Ασίας νήσοι εις αυτήν ανήκουσιν, ο Γαληνός ήτο Περγαμηνός και ο Αρεταίος Καππαδόκης, Αλικαρνασσεύς ήτο ο ιστορικός Ηρόδοτος και Αμασεύς ο γεωγράφος Στράβων, οι λυρικοί ποιηταί Τέρπανδρος Αλκαίος και Σαπφώ ήσαν Λέσβιοι, Σάμιος ήτο ο αστρονόμος Αρίσταρχος και ο Ζωγράφος Απελλής Κολοφώνιος, οι αρχιτέκτονες Ανθέμιος και Ισιδωρος ήσαν Μικρασιάται και εν γένει οι εν Μικρά Ασία κατοικούντες λαοί δια του Μ. Αλεξάνδρου εξηλληνίσθησαν, επετέλεσαν τοιαύτα έργα πολιτισμού, ώστε, ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, ήσαν προπαρασκευασμένοι εις την υποδοχήν του Χριστιανισμού, υπέρ ου χιλιάδες υπέστησαν τον μαρτυρικόν θάνατον, ως αναγινώσκωμεν εν τοις Μηνολογίοις. Επί αιώνων όλους πάλην παλαίσασα απεγνωσμένως η Μικρά Ασία κατά των εις αυτήν εισβαλλόντων εκάστοτε βαρβάρων εδοκμήθη πολλαχώς, αλλ' οι εξ αυτής ορμώμενοι βασίλεις και στρατηγοί γενναίως ανυπόμονοι επέφερον την νίκην έως ου, δια της ροής των χρόνων, παρακμάσαν το Βυζαντινόν Κράτος υπέστη την μοιραίαν φθοράν, ην πάντες οι λαοί υπέστησαν, ως αναγινώσκωμεν εν τοις δέλτοις της παγκοσμίου και αλαθίτου Ιστορίας. Και ιδού σημερον η πατρίς των Βασιλείων και Γρηγορίων, η κοιτίς των Κομνηνών και άλλων βασιλικών γενών των επτελεσάντων θάματα ανδρείας, παραδεδομένη εις τας χείρας των οπαδών του Ισλάμ, χάρις εις τους Χριστιανούς συμμάχους μεθ' ον συνεπολε-

μήσαμεν επί εξ όλα έτη προς απόδοσιν της ελευθερίας εις τους υπό αλλογενή και αλλόθρησκον δυνάστην υπακούοντασ ομοθρήσκους. Ίνα μη λοιπόν εξίτηλα γένωνται υπό του χρόνου τα ίχνη της πατρίδος μου Τρίγλιας προήχθη εις την συγγραφήν της παρούσης μικράς πραγματείας, στικόν τω ρητώ: «Το αναστηρίζειν τας αναμνήσεις τα υπορρέοντα τω μήκει του χρόνου και όση δύναμις αντιμάχεσθαι τη φθορά, πολλής αξιούται της ευφημίας». (Κώδιξ Ω 133 φύλ. της Μεγίστης Λαύρας).

Το μικρόν τούτο πονημάριον θα έμενεν αδημοσίευτον εάν μη επήρχετο αρωγός ο συμπολίτης Σισανίου μητροπολίτης κ. Διόδωρος Κάρατος, εις ον ευλόγως και αφιερών αυτό, δημοσιεύω και την εικόνα του φιλομούσου και φιλοπατρίδος αρχιερέως.

Ο Πονήσας
 Τ.Ε. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
 Πρώην Γυμνασιάρχης
 Αθήνα 11 Αυγούστου 1934.

ΒΡΥΛΛΕΙΟΝ — ΤΡΙΓΛΕΙΑ

«**Η μέντοι χωρογραφία περιήγησις μεν εστι και αυτή και περίοδος γης, καθ' α και η γεωγραφία, πλην ουχί της όλης, αλλά μέρους τινος αυτής, και ως ειπείν χώρας και χωρίων τινών περιήγησις.**»
 (Ευστάθιος Θεσσαλονίκης)

Η Τρίγλια ουδεμίαν ενέχει αυτή καθ' εαυτήν εν τη εθνική ιστορία σπουδαιότητα, ουδέ τουλάχιστον γνωστή τυγχάνει τοις περι τη γεωγραφίαν και ιστορίαν

(**Συνέχεια στην 4η σελίδα**)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των Συμβουλιών των Παραρτημάτων της Νέας Τρίγλιας και της Ραφήνας, του προέδρου της κοινότητας Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας, του Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου Νέας Τρίγλιας, ευχαριστούν θερμότατα τους περνακίω συμπατριώτες και συμπατριώτισσες και τους φίλους τους για τη χρηματική προσφορά προς το Σύλλογο των Απανταχού Τριγλιανών — στα «Τριγλιανά Νέα» — στο κοινοτικό ιατρείο και την φιλαρμονική μουσική Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας, ως και στον Πολιτιστικό Σύλλογο Νέας Τρίγλιας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Δ.Σ. του Αθλητικού Ομίλου Ν. Τρίγλιας ευχαριστεί θερμά τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου Ν. Τρίγλιας για την οικονομική προσφορά των 250.000 δραχ.

Τα μέλη του Γεωργικού Συνεταιρισμού Ν. Τρίγλιας για την προσφορά των 50.000 δραχ., τον κ. Ανδρ. Καχαγιόγλου Δήμαρχο Ραφή-

ΑΠΕΒΙΩΣΕ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Συνέχεια από την 2η σ.

Μετά την καταστροφή της Μικράς Ασίας το 1922 και το ματζιλίκ (προσφυγία), οι Τριγλιανοί διασκορπίστηκαν στα διάφορα μέρη της Ελλάδας, ορισμένες όμως οικογένειες παρέμειναν στη Θεσσαλονίκη και κατά τον Μάιο του 1923 ο αείμνηστος Δεσπότης Καμπανίας, με μερικούς άλλους συμπατριώτες, σκέφθηκαν να συγκεντρώσουν νέους Τριγλιανούς για μια Νέα Τρίγλια, όπως και έγινε. Ήταν οι πρώτες επτά οικογένειες που πρωτοπάτησαν το πόδι τους στη Χαλκιδική, όπου πάσχηκε το προζύμι, η μαγιά, για μια καινούρια πατρίδα.

Αυτά όλα γράφονται εν περιλήψει, διότι δεν μας επιτρέπει ο χώρος να επεκταθούμε. Με τον ερχομό μας τότε στο Σουφλάρι και στη σημερινή Νέα Τρίγλια, συναντήσαμε μια μερίδα φιλόψυχων, πράων και καλοκάγαθων ανθρώπων. Δεν υπήρχε τότε η πονηριά, όπως υπάρχει σήμερα στους σημερινούς ανθρώπους. Υπήρχε μεταξύ τους η αγάπη και η αλληλεγγύη. Τότε, όταν πέθανε ένας, το πένθος ήταν γενικό. Όλοι έκλαψαν, θρήνοσαν και συμπαραστέκον-

τας για την προσφορά των 20.000 δραχ. Καθώς και όλους τους φιλάθλους και καταστηματαρχές της Νέας Τρίγλιας για την οικονομική τους προσφορά προς τον Σύλλογο για την συγκέντρωση του χρηματικού ποσού που χρειαζόταν η ομάδα μας για την 6 ήμερη παραμονή στον Βόλο κατά την διάρκεια των αγώνων μιάσκει γυναικών.

ταν τον πόνο της οικογένειας που έχασε το αγαπημένο της πρόσωπο. Για την ταφή του αποβιώσαντος θα πήγαινε μια ομάδα από 4—5 άτομα να ετοιμάσει το μνήμα. Αυτοί οι άνθρωποι δεν επρόκειτο να πάρουν καμιά αμοιβή για τον κόπο που έκαναν, απλώς το έκαναν για την ψυχή τους, ενώ σήμερα, σύμφωνα με τις συνθήκες της ζωής βέβαια, υπάρχει μεγάλη διαφορά από τότε. Σήμερα κανένας χριστιανός δεν πρόκειται να προβεί σε μια τέτοια χριστιανική πράξη. Αυτό βέβαια οφείλεται, το πλείστον, και στην εξέλιξη της σημερινής κοινότητας.

Έπειτα, εκείνα τα χρόνια, οι εντόπιοι συνήθιζαν να παίρνουν από ένα μικρό γουρουνάκι την άνοιξη, το έθρεφαν και το χειμώνα κατὰ τα Χριστούγεννα το έσφαζαν, όχι για εμπόριο, αλλά για τροφή τους και αν λάκενε μια οικογένεια να μη πάρει χοιρινό για διάφορους λόγους, θα της πήγαιναν όλοι οι κάτοικοι του χωριού από ένα κομμάτι κρέας. Δεν τους πήγαινε το αίσθημα να τρώνε όλοι και να υποφέρει μια οικογένεια. Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής ΣΤ. Δ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στην εγγονή μου Έφη Βαμβακά που πέρασε στο Πανεπιστήμιο Ιατρικής στα Γιάννενα συγχαίρω θερμά και της εύχομαι καλή πρόοδο.

Η γιαγιά της Ευμορφία Βαμβακά

ΠΤΥΧΕΙΑ

— Η Μαρία Βαρύτη κόρη της Χρυσούλας Σγουρή πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής Θράκης.

ΕΠΤΥΧΟΝΤΕΣ

ΣΤΑ Α.Ε.Ι. ΚΑΙ Τ.Ε.Ι. ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Βαμβακά Ευμορφία Ιατρική Ιωαννίνων, Καλλιόπη Σμαρώ Πληροφορική Παν. Μακεδονίας Θεσσαλονίκη, Κακαρίκα Παναγιώτα Οικονομικών Θεσσαλονίκης, Συρόπουλος Βασίλης Πληροφ. Πανεπ. Αθηνών, Τσέλιου Σοφία Κοινωνιολογίας Παν. Κρήτης, Καρτάλη Γεωργία Οικ. Παν. Μακεδονίας, Μουστακάς Θεοχάρης Λογ. Παν. Μακεδονίας.

Μαμελετζής Δημήτρης Δημ. Έργων ΤΕΙ Σερρών, Παρέσπε Στοάτος Αυτοματισμού ΤΕΙ Πειραιά, Κακσίκας Μαρία Διοικ. Επιχ. ΤΕΙ Καβάλας, Αριανίδης Ασάβης Πολ. Έσων ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Βασιλεΐδου Κυριακή Αυτοματισμού ΤΕΙ Λάρισας, Γανίτης Κων. Φιτ. Παρον. ΤΕΙ Λάρισας, Μπλίνης Στέφανος Αστυνομολογίας, Ναβροζίδης Χρόστος Οχημάτων ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Ρήνα Δέσποινα Λογιστικής ΤΕΙ Ηρακλείου, Σουρπλή Χρύση Φιτ. Πασαν. ΤΕΙ Φλώρινας, Ασσανός Χασάλας Εμπορ. Διοικ. ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Τσιτοίκα Αποστίτη Τεχν. Τομής ΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Βασιλεΐδου Ελευθερία Εμπορ. Διοικ. ΤΕΙ Θεσσαλονίκης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΒΑΒΩΝΕΣ

— Ο κ. Παναγιώτης Παναγιωτίδης και η δ. Αναστασία Γεωργ. Κακαρίκα.

ΓΑΜΟΙ

— Ο κ. Αναστάσιος Μαυρόπουλος με την δ. Παρούσα Μούμουλου.

— Ο κ. Μιχαήλ Ιωνάς με την δ. Ελισάβετ Ντάουλα.

— Ο κ. Βασίλειος Βιτλής με την δ. Άννα Χαϊνή.

— Ο κ. Οδυσσεύς Εφραίμης με την δ. Ελισάβετ Μουράντοβα.

— Ο κ. Θεόδωρος Μυροφορίδης με την δ. Ευστράτια Κεμανετζή.

— Ο κ. Ευστράτιος Παπαδόπουλος με την δ. Καλλιόπη Μείντση.

— Ο κ. Παναγιώτης Τοιώνης με την δ. Μαρία Παπαχρυσοβέργη.

— Ο κ. Κωνσταντίνος Ραχμανίδης με την δ. Καλλιόπη Σπυρλή.

— Ο κ. Δημήτριος Μπίτας με την δ. Κατερίνα Κουτσαφτίκη.

— Ο κ. Λογίδης Ηλίας με την δ. Ντόρα Γλαράκη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο κ. Λάκης Ιωνάς και η σύζυγός του Έλσα απέκτησαν αγοράκι.

— Ο κ. Κοιμάκης Νίκος και η σύζυγός του Δημήτρα απέκτησαν αγοράκι.

— Ο κ. Καραθύμιος Ιωάννης και η σύζυγός του Έλσα Κυπριώτη απέκτησαν αγοράκι.

— Ο κ. Ζίνελης Νίκος και η σύζυγός του Μαρία Πινυήτη απέκτησαν αγοράκι.

— Ο κ. Πόπης Νικόλαος και η σύζυγός του Μαρία απέκτησαν αγοράκι.

— Ο κ. Λουκανίδης Φωτεινή και η σύζυγός της Αφροδίτη Ακασιόδη απέκτησαν κοριτσάκι.

— Ο κ. Αβασιόδης Μάκης και η σύζυγός του Σοφία Μισοκόλλη απέκτησαν κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ο κ. Παπαλεωνίδης Βασίλειος και η σύζυγός του Αναστασία βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Διαμάντω.

— Ο κ. Παπαλάγκας Στυλιανός και η σύζυγός του Αικατερίνη βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Αθανάσιο.

— Ο κ. Γεώργιος Μανιάτης και η σύζυγός του Ανθή βάπτισαν το αγοράκι τους και το ονόμασαν Παναγιώτη.

— Ο κ. Ιωακείμης Νικόλαος και η σύζυγός του Βαρόβα Κοντού βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Ανθή.

— Ο κ. Αλέξανδρος Τσατσαλίδης και η σύζυγός του Μαρίνα Ιωαννίδου βάπτισαν τα παιδιά τους και τα ονόμασαν Σάββα και Ευριδίκη.

— Ο κ. Μπομποτάς Αντώνιος και η σύζυγός του Παναγιώτα Σαραλή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Μαρία.

— Ο κ. Σιώπης Βίκτωρ και η σύζυγός του Αντωνία Μπαρμπή βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν Βικτωρία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Κονταξής Ευστάθιος, ετών 74.

— Γεώργιος Κορατζίνος, ετών 78.

— Παρασκευάς Κωνσταντίνος, ετών 70.

— Χλωρός Δημήτριος, ετών 87.

— Μπαπαροξή Χρυσή, ετών 80.

— Τσιφικλής Ιωάννης, ετών 85.

— Καραμαργιόλου Σοφία, ετών 85.

— Παναγιώτογλου Αναστάσης, ετών 84.

ΛΟΓΦΕΣ

— Η κ. Χαρίκλεια Τσίτερ 100.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο στη μνήμη του αδελφού της Μητροπολίτη πρώην Αυστρίας Χρυσόστομου.

— Η κ. Ανθούλα Αθανασίου 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Η οικογένεια Χρυσόστομου Ε. Καλαφάτη 20.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας στη μνήμη του Μητροπολίτη πρώην Αυστρίας Χρυσόστο-

μου. — Ανώνυμη 5.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο στη μνήμη των συγγενών της.

— Ο κ. Σωτήρης Κοντολέων για τη δωρεάν προσφορά κερουλιών για τις πόρτες του Λαογραφικού Μουσείου.

— Η κ. Κοκακίδου Στέλλα 20.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο στη μνήμη του συζύγου της.

— Η κ. Σμαρώ Παπαλεωνίδα 10.000 στη μνήμη Ιωάννη Κοκακίδη για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Η κ. Ιωάννα Χουρδάκη 5.000 δραχ. στο Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Η κ. Στρατούλα Σεπετοπούλη 10.000 δραχ. για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Οι κ.κ. Τζιτζιφύλης Λεωνίδας, Τζιτζιφύλης Σωτήρης, Μαλακόζης Ευστράτιος, Διλλής Χρυσόφορος, Ροδόπουλος Ευστράτιος, Καλιοντζής Θωμάς, Κούτρης Παντελής, Βουτσάς Βασίλης και Καμπάς Κωνσταντίνος πρόσφεραν 27.000 δραχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Στη μνήμη της Χρυσής Μπαπαροξή τα εγγόνια της Μπαπαροξή Χρυσούλα, Μπαπαροξής Ιωάννης, Βουλγαράκης Νικόλαος και Ευστράτια, Βουλγαράκης Ιωάννης και Ευγενία αντί στεφάνι πρόσφεραν 45.000 δραχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Η κ. Αντωνιάδου Ελένη πρόσφερε 15.000 δραχ. στο Σύλλογο Τριγλιανών αντί στεφάνι στη μνήμη της συμπεθέρας της Χρυσής Μπαπαροξή για το Λαογραφικό Μουσείο Ν. Τρίγλιας.

— Η κ. Άρτεμις Σαλαγκούδη πρόσφερε στο Σύλλογο Τριγλιανών το ποσό των 20.000 δραχ. εις μνήμη της μητέρας της Αικατερίνης Καραγιάννη (φαρμακοποιού).

— Η κ. Σοφία Γισσένη πρόσφερε στα «Τριγλιανά Νέα» το ποσό των 5.000 δρ.

(Συνέχεια από την 3η σελίδα)

διατρίβουσιν, ουκ ήτιν όμως, έκων την ιδέαν ότι, αν τις γράψη περί Ελληνικής πόλεως εν τη Μικρά Ασία, τη κοιτίδι ταύτης του εθνικού πολιτισμού θα χρησιμεύση ως μικρά συμβολή εις την συγγραφήν της καθ' όλο εθνικής ιστορίας, θα προσπαθήσω, όσον το γ' επί μοί, να παράσω τοις αναγνώσταις μου ακριβείς πληροφορίες, πάντας, όσοι περί αυτής έγγραφαν, επιστημονώς μελετήσας.

Η Τρίγλεια, κειμένη εν Β— 400—26' και ΑΜ. 260—30' δεξιά τω εισπλέοντι τον Κιανόν κόλπον 1), ούτως κληθέντα, ως εκ της εν τα μυχά αυτοδ κειμένης πόλεως Κίου εν Βιθυνία 2), καθίσταται ορατή μα κρόθην άμα ως παραπλεύση τις το Ποσειδώνειον ακρωτήριο) είναι δε εκτισμένη αφιφθεατρικώς μεταξύ δύο λόφων του Σταυροπηγού και της Κορακοφυλιάς 500 ποδών ύψους εκατέρωθεν των οχθών του διασχίζοντος ταύτην κατά μήκος χειμάρρου, εφ' ου πολλά προς συγκοινωνίαν εκτίθησαν λίθινοι και ξύλινο γέφυραι 3). Πρώτος των Βυζαντινών συγγραφέων — όστι παρά τοις κλασσικοίς ουδέν καν τι περι ταύτης απαντά υπό το σημερινόν αυτής όνομα — ποιούμενος μεάν της πόλεως ταύτης ήσαν ο Πατριάρχης Γρηγόριος Κύπριος (1283—1289) εν τινι επιστολή και είτα ο Ιωάννης ο Καντακουζηνός λέγων εν δυσι χωρίοις τοις Ιστορίας αυτού ταύτα: «Όντος δε ήδη περί εκβολάς του θερου ηγγέλλετο εκ Τριγλείας (ούτω γράφει τούνομα) της προς Ελλήσποντον, ως στρατιά Περωών (Τούρκων) πεζή εκ των κατά των Έω πόλεων λογάδει, ων Ορχάνης έσι Σατράπησ εκ και τρικοντα ναυσί τα περί Βυζαντινών χωρία είσι παρεσκευασμένοι, περαιούσθαι ή ταύτη, καθ' ην ηγγέλλετο την νύκτα ή εις την υστεραίαν» 4). και «... ναυσί προς την Τρίγλειαν περαιούσθαι (επει ου πολλοί Προούσης διέκει) τοις τεβαρβάροις ην δώνωμαι επισθέ-

σθαι» 5). Εν στον δ' ότι ο Ιωάννης Σ' ο Καντακουζηνός ήκμασε κατά τον ΙΓ' αιώνα. Φαίνεται όμως, ως εκ των Βυζαντινών χρονολογιών και των βιογραφιών ηγουμένων, μοναχών και άλλων αγίων, ότι πολύ προ του χρόνου του Ιωάννου του Καντακουζηνού, η πόλις Τρίγλεια εσωγειότερον ήτο συνωκισμένη εκεί, όπου σήμερον η περιφέρεια «Παλαιαχώρια», ένθα εν τη θέσει «Μαμίδες» παρά την Πεφλαύνα σώζονται μεσαιωνικά ερείπια εν οίς υπό των χωρικών πλειστάκις ευρέθησαν Βυζαντινά νομίσματα και θραύσματα αγγείων και μαρμαρίνων κίωνων και σταυροί και τα τοιαύτα. Η θέσις ήτο και πλησιέστερον τω αρχαίω Δασκυλίω 6), πληρούσα ούτω μίαν των αναγκαίων συνθηκών, δι' ων και μόνο θέλομεν αποδείξει, ότι η σημερινή Τρίγλεια είναι αυτό τούτο το αρχαίον Βρύλλειον, όπερ πολλοί που τοπογραφηράν των Ελλνων υπηνίχθησαν. Ούτως ο μεν Σκαρλάτος Δ Βυζάντιος (εν τω λεζικώ αυτού της καθ' ημάς απλοελληνικής γλώσσης εν λέξει Τρίγλια «Τρίγλια κώμη (παρθασαοσία) της Βιθυνίας εις την Προποντιδα» ίσως το Βρύλλιον, το εθνικόν Βρυλλιανός, Τρίγλια, Τριγλιανός». Ο δε Μελέτιος, μητροπολίτης Αθηνών, γεωγραφήσας κατά τας αρχάς της ΙΗ', εκατονταετηρίδος, λέγει τα εξής 7). παρανοήσας ή αστοχήσας, ως φαίνεται, την λέξιν Βρύλλειον, αντ' αυτής δε την πόλιν Αγρίλιον, την υπό του Κλαυδίου Πτολεμαίου, γεωγράφου και αστρονόμου ακμασάντος κατά την Β' μ.Χ. εκατονταετηρίδα) αναφερομένη «Αγρίλιον (κοινώς Τρίγλια) πόλις ποτέ» και παρακατών (σ. 226) «Αγρίλιον (κοινώς Τρίγλια) πόλις ποτέ» όπου προφανώς φαίνεται ότι σφάλληται εκלבθών και το Βρύλλιον και το Αγρίλιον, δύο πόλεις, παρσάννας όλας άλλήλων απεχούσας, ως φερούσας ταυτό Τρίγλεια 8)

Εν τοις Βιθυνιακοίς των Μάρκου Κλεωνύμου και Χρήστου Παπαδόπουλου Κων-

σταντινούπολις 1868) 8), εν λέξει (Δασκυλίον (σ. 43) αναγινώσκομεν: «...εγγύς τούτου ήτο το Βρύλλιον, εξ ου πιθανόν να προήλθεν η μετά ταύτα ονομασία Τρίγλια, εν τη θαλάσση της οποίας σώζονται πολλά ερείπια αρχαίων οικοδομών 10) Ο δε Στέφανος ο Βυζάντιος, γεωγράφος ακμασάς περί τα μέσα της ΣΤ' μ.Χ. εκατονταετηρίδος λέγει: «Βρύλλιον 11) πόλις της Προποντιίδι. Εθνικόν Βρυλλιανός και το θηλυκόν Βρυλλίς, η χώρα εν η Δασκυλίον εστι μικρόν πολιτισμάτιον». Η βεβαιότερα εξ όσων αναφέρουμεν γνωρίων είναι ανευρόστωσ η τελευταία η υπό του Στεφάνου του Βυζαντίου, εφ' ην στηριζόμενοι αποδεχόμεθα, ότι η σημερινή Τρίγλεια 12) είναι αυτό τούτο το Βρύλλιον, παρ' η το Δασκυλίον» μικρόν πολιτισμάτιον. Και ταύτα μεν ο Στέφανος ο Βυζάντιος περί Βρυλλίου μολών, λέγει βεβαιότεραν ημίν παρέχων την γνώμην, ότι το Βρύλλιον είναι αυτή η Τρίγλεια, μεταβαλούσα μόνον όνομα 12). Πλίνιος δε ο νεώτερος εν τη Φισική ευτοδ ιστορία (Βιβλίον V κεφ. XXXII, 40), λέγει μοιλών περί Βιθυνίας «... POSTEA SINUS STANUS IN QUO FLUMEN ASCANIUM. OPPIDUM BRYLLIUM. TMMIS HYLAS ET CIOΣ EJUS DEM NOMINIS». Εκ των λεγομένων τούτων του Πλινίου φαίνεται ότι το BRYLLIUM κείται εν τω μυχαί και ουκί επί της δεξιάς παραλίαις τω εισόντι, του Κόλπου της Κίου, όνπερ ο Στράβων (εν βιβλίω ΙΒ', Κεφ. Δ', παρ. 3) δεν ονομάζει, αλλ' αρκείται να είψη «Τω Αστακινώ, κόλπος άλλος συνεχής έστιν, εισέχων μάλλον προς ανίσχοντα ήλιον, εν ω η «Κίος». Ο Στέφανος δε ο Βυζάντιος, ρητάς παραδίδωσιν ημίν ότι κείται παρά το Δασκυλίον δηλαδή ουκί εν τω μυχαί του κόλπου, αλλ' επί της δεξιάς όχθης του στομίου αυτού.

Το βεβαιότερον όμως εξ όσων εποιησά-

μεθα μνείαν είναι το εξής ότι ανευρέθησαν επί των εν τη Ακροπόλει Αθηνών γενομένων ανασκαφών πλάκες 13) ενεπίγραφοι, φέρουσαι καταλόγους των φόρου υποτελών τοις Αθηναίοις Ελληνίδων πόλεων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και το ημέτερον Βρύλλειον 14), περί ου αναγινώσκομεν τάδε υπό Α. Ρ. Ραγκαβή γραφέντα (εν τω Β' τόμω, σ. 25 τωσ υπ' αυτού εκδοθεισών ANTIQUITES HELLENIQUES, ATHENES 1855 εν ω περί Βρυλλειανών προκειμένου αναγράφει γαλλιστί τα εξής

Ο AUGUST BOECKH ανέγνω εν τη Ακαδημία του Βερολίνου κατά τον Φεβρουάριον του 1848 πραγματείαν τινά επί των ενεπιγράφων πλακών των φερούσων τα ονόματα των φόρου υποτελών τοις Αθηναίοις Ελληνίδων πόλεων. Λυπούμαι πολύ, διότι δεν έλαβον γνώσιν του σπουδαίου τούτου αναγνώσματος, όπερ αγνώσ αν εξεδόθη τύπω. Εν τη εκθέσει αυτού ταύτη ο BOECKH λέγει εισί: Θεραίοι, Βρυλλειανοί, Ζελειάται, Σιδού σοι, Αρταίων τείκος επί τω Ρύνδακ, Δαρείον παρὰ την Μυσίαν το όλον εξ πόλεις, ων η μεν Ζέλεια είναι γνωστή πόλις της Τρωάδος, Ρύνδακος είναι, ως βλέπει τις, ο Ρύνδαξ (;) ποταμός της Μυσίας, Σιδούσοι δ' εισί κάτοικοι νήσου τινός των παραλίων της Ιωνίας (PLINII SECUNDI V, 38 — Στέφανος Βυζάντιος εν τη λέξει καιουκίτην Σίνδου, πόλεως της Μεγαλίδος (C. PLIN. SECUNDI IV, 7 — Αθηνάϊος III, 7) Περί δε των: Βρυλλειανοί, Αρταίοι και Δαρείον ουκ οίδα, ότι είπω, Και ταύτα μεν λέγει ο Ραγκαβής μη φροντίσας να ανοήξη τον Στέφανον τον Βυζαντινον δια να μάθη που κείται το Βρύλλειον, εξ ου το εθνικόν Βρυλλειανοί, εγώ δε συν το BOECKH συνεπλήρωσα τας υπ' αριθμόν 143 και 148 εν τη εκδόσει του Ραγκαβή φεδομένας επιγραφάς γράψαις:

(Συνεχίζεται)